

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **J. K.**, zast. JUDr. Lukášem Michnou, LL.M., Ph.D., advokátem, se sídlem Vojtěšská 8, Praha, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti advokáta JUDr. Lukáše Michny, LL.M., Ph.D. proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 9. 2009, č. j. 43 Cad 168/2008 - 41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 25. 6. 2009, č. j. 43 Cad 168/2008 - 26, zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 5. 2008, č. X, kterým byla zamítnuta žalobcova žádost o plný invalidní důchod. Proti uvedenému rozsudku krajského soudu podal žalobce dne 4. 8. 2009 kasační stížnost, přičemž současně požádal o ustanovení advokáta.

Na základě této žádosti a po splnění podmínek uvedených v ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s., Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 4. 9. 2009, č. j. 43 Cad 168/2008 - 41, ustanovil žalobci pro řízení o kasační stížnosti advokáta JUDr. Lukáše Michnu, LL.M., Ph.D. Současně pak advokátovi uložil, aby ve lhůtě do jednoho měsíce doplnil podanou kasační stížnost žalobce, zejména aby upřesnil, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je rozhodnutí napadáno.

Advokátovi bylo uvedené usnesení doručeno dne 11. 9. 2009. Dne 14. 9. 2009 podal podání výslovně označené jako „kasační stížnost proti usnesení o ustanovení zástupcem“.

Současně podal téhož dne návrh na zrušení svého ustanovení zástupcem. Vzhledem k existenci dvou podání z téhož dne, z nichž jedno bylo výslovně označeno jako kasační stížnost a splňovalo její zákonné náležitosti, posoudil Nejvyšší správní soud toto podání jako kasační stížnost. Ostatně advokát své podání označené jako kasační stížnost nevzal zpět, z čehož je zřejmé, že na něm trvá.

Ve včas podané kasační stížnosti advokát (dále též „stěžovatel“) předně uvedl, že jeho kasační stížnost je přípustná, neboť jí není napadeno rozhodnutí svou povahou dočasné nebo toliko upravující vedení řízení. Dále stěžovatel uvedl, že od 19. 8. 2009 změnil místo trvalého pobytu na adresu V. 8, P. 1. Tím vyjádřil úmysl nadále se zdržovat v Praze, a nikoliv v Moravskoslezském kraji, kde pobývá žalobce. Na základě této skutečnosti stěžovatel vyjádřil názor, že vzhledem ke značné vzdálenosti mezi Prahou a bydlištěm žalobce v S. nad O., okres Nový Jičín, by zastupování bylo neefektivní a pro zástupce i zastoupeného zbytečně zatěžující. K ochraně práv žalobce přitom jistě není zapotřebí, aby mu byl ustanoven advokát, který se trvale zdržuje na druhém konci republiky. Na základě toho stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 9. 2009, č. j. 43 Cad 168/2008 - 41, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Jejím rozsahem a důvody je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel uplatnil důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení lze podat kasační stížnost z důvodu nesprávného posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikována nesprávná právní norma, popřípadě je aplikována správná právní norma, která je však nesprávně vyložena. Stěžovatel důvodnost této námitky spatřuje ve skutečnosti, že vzhledem ke změně místa trvalého pobytu a zdržování se v Praze nebude schopen zajistit účinnou právní pomoc žalobci bydlicímu na okrese Nový Jičín.

Vlastním úvodem považuje Nejvyšší správní soud za nezbytné zabývat se přípustností kasační stížnosti podané advokátem a směřující proti jeho ustanovení zástupcem pro řízení o kasační stížnosti. V této souvislosti je třeba odkázat na ustálenou judikaturu, která kasační stížnost podanou přímo advokátem proti rozhodnutí krajského soudu o jeho ustanovení zástupcem připouští. K tomu se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 8. 2005, č. j. 3 Azs 187/2005 - 52, publikovaném pod č. 684/2005 Sb. NSS. Podle právního názoru zaujatého v tomto judikátu „rozhodnutí o ustanovení advokáta stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti není rozhodnutím, jímž se ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. pouze upravuje vedení řízení; kasační stížnost ustanoveného advokáta proti takovému rozhodnutí je proto přípustná“. Na základě uvedené judikatury v nyní posuzovaném případě považuje Nejvyšší správní soud kasační stížnost za přípustnou.

Nejvyšší správní soud nicméně neshledává stěžejní stížnostní námitku důvodnou. Odkazuje přitom na právní závěry, které učinil v rozsudku ze dne 28. 1. 2005, č. j. 7 Azs 348/2004 - 74, dostupném na www.nssoud.cz. Podle nich je „advokát oprávněn odmítnout

poskytnutí právních služeb jen z důvodů, které jsou taxativně uvedeny v § 18 až § 20 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii ... Proto, uvede-li v kasační stížnosti důvody jiné (zde: tvrzená nebospodárnost spočívající v nedostatku vazby sídla advokáta na sídlo soudu a z toho vyvozené nemožnosti účinné ochrany práv účastníka), jsou tyto námitky námitkami nepřijatelnými, a Nejvyšší správní soud k nim nemůže přiblížnout.“

V nyní posuzované věci stěžovatel argumentoval obdobným způsobem. Důvodem je podle něj přílišná vzdálenost bydliště advokáta od bydliště zastupovaného žalobce. Z toho stěžovatel dovozuje ztíženou možnost ochrany práv žalobce a účinnost zastupování v řízení o kasační stížnosti. Uvedenou námitkou se stěžovatel v podstatě domáhá možnosti odmítnutí právních služeb žalobci. Odmítnutí právních služeb advokátem soudní řád správní neupravuje, a proto je třeba použít zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“). S ohledem na výše uvedenou judikaturu Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že skutečnost obsažená v kasační stížnosti nespadá pod žádný z důvodů uvedených v ustanovení § 18 až § 20 zákona o advokacii, podle nichž může advokát poskytnutí právní služby odmítnout.

Podle Nejvyššího správního soudu se krajský soud nedopustil nesprávného posouzení právní otázky, když žalobci, který splnil zákonné podmínky uvedené v § 35 odst. 8 s. ř. s., ustanovil pro řízení o jeho kasační stížnosti advokáta. Ostatně zastoupení advokátem je podle § 105 odst. 2 s. ř. s. jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti. Jak dále vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2005, č. j. 7 Azs 348/2004 - 74, dostupném na www.nssoud.cz, „v řízení o kasační stížnosti proti usnesení o ustanovení advokáta je rozhodný skutkový a právní stav v době rozhodování krajského soudu“. V době vydání napadeného rozhodnutí sice měl stěžovatel již změněno místo jeho trvalého pobytu na adresu V. 8, P. 1, nicméně se změna místa trvalého pobytu nijak neprojevila v zápise sídla jeho advokátní kanceláře na adrese Myslbekova 11, Nový Jičín. K tomu Nejvyšší správní soud poznamenává, že ačkoliv stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že „v nejbližší době požádá Českou advokátní komoru o zápis změny sídla z Nového Jičína do Prahy, čímž bude uveden v soulad skutečný a zapsaný stav“, při vyhledávání na stránkách České advokátní komory (www.cak.cz) se v případě stěžovatele nadále zobrazuje adresa sídla jeho advokátní kanceláře v Novém Jičíně, a nikoliv v Praze. Za daných okolností proto nelze klást k tíži krajskému soudu, že ustanovil pro řízení o kasační stížnosti žalobce zástupcem právě stěžovatele. Rozhodnutí krajského soudu tudíž Nejvyšší správní soud neshledal nezákonným.

Změna sídla advokátní kanceláře stěžovatele však může být případně zohledněna při rozhodování o návrhu na zrušení usnesení o ustavení zástupcem účastníka řízení, který stěžovatel podal současně s kasační stížností, neboť při posuzování tohoto návrhu bude moci krajský soud vycházet ze současného skutkového stavu.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. není dán, protože kasační stížnost není důvodná. Proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 120 a § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému stěžovateli náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalované v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2010

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu